

MYRTE GAY-BALMAZ
DOKTERSASSISTENTE

Geheime dienst of onschuldig urineluikje

Met het krijgen van een kind veranderen je ideeën over hygiëne nogal. Althans zo werkte dat bij mij. Combineer dat met mijn beroep doktersassistent en je begrijpt misschien dat ik inmiddels weinig afkeer van pies in alle verschijningsvormen over heb. Hoe vaak we het niet aangeleverd krijgen in glazen potten, formaat pindakaaspot met of zonder stukjes noot, plastic bakjes in alle vormen (met dank aan Tupperware), ribbelflessen of in elk ander te verzinnen materiaal. Je bent, zeg maar, totaal aangewezen op grootverpakkingen plastic handschoenen. Want helaas past het bijgeleverde deksel er vaker niet dan wel op, waardoor geknoei eerder regel dan uitzondering is.

De patiënten leveren pot, bakje of fles af aan de balie, vaak met een van schaamte afgewend gezicht, in een plastic tas. Ook daarvan verschillen de maten: van lunchzakje tot grote maat boodschappentas. En al lijken ze waterdicht, ze zijn het zelden. En dus komt er op een of andere manier altijd iets van de inhoud op de balie terecht.

Daarom bedachten wij doktersassistenten van dienst dat het tijd werd voor een urineluik. Leuk scrabblewoord en voor een architectenbureau dat gespecialiseerd is in het maken van huisartsenpraktijken een stevige uitdaging. De bedoeling van zo'n luik is om niet alleen het onbehagen van de patiënt, maar ook het aantal ongewild achtergelaten sporen te verminderen. Zodat het minder lijkt alsof we in de praktijk last hebben van een loslopende sproeiende kater.

Welnu, na lang aandringen mocht bij ons het urineluik in de praktijk aangebracht worden. En daar komt meer bij kijken dan je denkt. De uitverkoren

locatie moet kouder zijn dan de rest van de praktijk, en gaat daardoor lijken op een koelkast met aan twee kanten een openingsmogelijkheid. In dat opzicht is zo'n plasluik heel anders dan de baby-luikjes die op diverse plekken weer in opmars zijn. Die zijn voorzien van verwarmende elementen en trouwens ook van bewegingssensoren. Bij dit luikje niets van dat al.

De timmermans die de opdracht kreeg, kende het hele begrip urineluik niet. Bij hem riep het geloof ik associaties op met voormalig Oost-Duitsland. Na geduldige uitleg onzerzijds over het hoe en wat van onze behoeften, en na het wegmasseren (ook onzerzijds) van zijn merkbare afkeer, prevelde hij iets onverstaanbaars. Het klonk als 'alte praktijken, spionnen, geheimnis Stasi', maar het zou zomaar kunnen dat hij refereerde aan een spijkersoort uit zijn indrukwekkende voorraad gereedschap. Hoe dan ook, het had verder geen invloed op het werk dat hij afleverde. We zijn nu in het trotse bezit van een bijzonder goed vervaardigd luikje met een bord ernaast waarop verduidelijkt wordt wat de bedoeling is. Zo staat er dat urine slechts twee uur buiten de koelkast bewaard kan worden. En uiteraard wordt men verzocht geen schoongemaakte Calvé-potjes te gebruiken! Er zijn immers speciaal daarvoor bestemde urinepotjes te verkrijgen bij de apotheek of aan de balie.

De uitroepkens en lekbestendige doppen van die schitterende potjes ten spijt: het blijft nog veel te vaak geknoei en dus ja, handschoenen blijven onontbeerlijk. ■

Tekst-ster@ziggo.nl